

РЕШЕНИЕ

№ 5321

гр. София, 07.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4026** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. Н. Г., като пълномощник на 07 Районно управление на Столична дирекция на вътрешните работи (РУ, СДВР), срещу РЕШЕНИЕ №20069916/17.03.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 134^{-ти} с-в по н.а.х. дело №4806/2020г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в нарушение на материалния закон. В жалбата са изложени следните твърдения: Административно-наказателният акт – предмет на съдебния контрол за законосъобразност, е издаден от компетентен орган и съдържа всички изискуеми реквизити, съгласно чл. 57, ал. 1 ЗАНН.; Налице е единство между описаното нарушение и законовата разпоредба.; Безспорно установени са фактите, посочени в Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в издаденото въз основана на него Наказателно постановление (НП).; Разрешение за транспортиране на огнестрелни оръжия може да се издаде както на физическото лице - управител, така и на съответното юридическо лице.; Налице е празнота в закона, относно това кога се налага административно наказание – „глоба“ и кога се налага административно наказание – „имуществена санкция“. В тази връзка касаторът поддържа, че правилно е

била ангажирана административно-наказателната отговорност на физическото лице в чиято представителна власт се съдържа задължението да поиска такова разрешение за транспортиране на притежаваните от него оръжия. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде потвърдено НП №6/11.10.2018 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът Г. М. М. от [населено място], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. Д. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна. Претендира, че неправилно е била ангажирана отговорността на физическото лице - управител на дружеството, чиято собственост са огнестрелните оръжия. Не претендира за разноски.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор М. от Софийска градска прокуратура (СП), дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №6/11.10.2018г., издадено от началника на 07 РУ, на основание чл.196, ал.1 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВВПИ), на Г. М. М. е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 1000 (хиляда) лева, за това, че на 27.09.2018 г., около 15.30 часа, в [населено място], [улица], в „И. Е. Ц.“, е транспортирал огнестрелни оръжия за участие в международно изложение „Наслука – лов, риболов, спорт“ от 26.09.2018 г. до 29.09.2018 г., без издадено разрешение за транспортиране от 07 РУ – СДВР на територията, на която се провежда изложението, с което е била нарушена разпоредбата на чл.99, ал.1 ЗОВВВПИ.

От приложените по преписката доказателства се установява, че по отношение на [фирма], ЕИК[ЕИК], чийто управител и едноличен собственик на капитала е Г. М. М., има издадено Разрешение №20170366196/09.05.2017г. за търговия с огнестрелни оръжия и боеприпаси от директора на Главна дирекция „Национална полиция“ към Министерството на вътрешните работи (ГДНП, МВР), с валидност до 08.05.2022г. По отношение на участието в посоченото изложение, от страна на търговеца, представляван от Г. М., е постъпило уведомление в 07 РУ – СДВР, че във връзка с мероприятиято в периода от 26.09.2018г. до 29.09.2018г. са транспортирали и изложили на щанда си подробно изброени огнестрелни оръжия.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №№ 6/11.10.2018г.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: АУАН е съставен, а НП е издадено, от длъжностни лица, в пределите на тяхната компетентност. Спазени са императивните процесуални правила при съставяне/издаване на двата административни акта – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Спазени са сроковете по чл.34 ЗАНН. Първостепенният съд, обаче, е приел, че наказаното лице М. е управител на

[фирма], ЕИК[ЕИК], като неправилно е била ангажирана отговорността му в качеството му на физическо лице, доколкото същият е действал като управител на посоченото дружество, което именно е взело участие в процесното изложение. Съдът е приел също, че по делото е останало недоказано, че транспортирането на огнестрелни оръжия е осъществено на 27.09.2018г., както и че фактическите действия са били извършени от М., в качеството му на физическо лице, а не от дружеството.

Решението е правилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 134^{-ти} състав.

Правилен е изводът на първостепенният съд, че М. не притежава качеството на субект на нарушението, предмет на НП. Субекти на задължението по чл.99, ал.1 ЗОБВВПИ (приложимата редакция ДВ, бр.14/2015г.) за издаване на разрешение за транспортиране на взривни вещества, пиротехнически изделия, огнестрелни оръжия и боеприпаси на територията на Република България са физически и юридически лица, регистрирани като търговци, юридически лица с нестопанска цел, регистрирани по националното законодателство на държава членка и на лица, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, получили разрешение за производство, търговия, придобиване и/или съхранение по реда на този закон. Соченото разрешение се издава от директора на ГДНП или от оправомощено от него длъжностно лице, или от началника на РУ на МВР, на чиято територия ще бъдат транспортирани. От цитираната норма следва еднозначен извод, че субекти на нарушението в процесния казус могат да са единствено физически и юридически лица, регистрирани като търговци. Неизпълнението на задължението по чл. 99, ал. 1 ЗОБВВПИ може да бъде правно-релевантен факт за административно-наказателна отговорност, но само на неговия носител. В противен случай би се прекъснала дължимата връзка между субекта на неизпълненото задължение и на отговорността. След като конкретното задължение не е възложено на наказаното лице М., той не би могъл да търпи и неблагоприятните последици от неизпълнението му, изразен в налагането на административно наказание. М. е наказан в качеството му на физическо лице, но няма доказателства, че същият е физическо лице, регистрирано като търговец. Последният е действал в качеството си на управител на [фирма], което всъщност е взело участие в посоченото по-горе изложение и на което е следвало да бъде издадено разрешението по чл.99, ал.1 ЗОБВВПИ. М., като физическо лице, освен това не притежава разрешение да търгува с оръжия и боеприпаси и следователно не се е явил на изложението в свое лично качество. Настоящият съдебен състав не приема доводите на касатора, че процесното разрешение може да се издаде и на управителя на дружество като физическо лице. В ЗОБВВПИ не е предвидена такава възможност. Не е налице и сочената от него празнота в санкционната разпоредба на чл.196, ал.1 ЗОБВВПИ, кореспондираща с обсъденото по-горе нарушение, в която е предвидено изрично, че при физически лица, съответно юридически лица, регистрирани като търговци, транспортиращи взривни вещества, огнестрелни оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия на територията на Република България, без доставката да е придружена от копие на издаденото разрешение по чл.99, ал.1 от закона се наказват с глоба, съответно с имуществена санкция.

По изложените доводи, настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, при изясняване на фактите

и обстоятелствата по случая, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №20069916/17.03.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 134^{-ти} с-в по н.а.х. дело №4806/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.